

ben. — Áll négy 4-edrét levélből. Tartalma: a' Játéknak állapottya. A' beszélgető személyek. I—VI. Végzés.

— A' *nagy szótár* ügyében osztálybeli bizottmány küldetett ki tudósítás-tétel végett.

ÖSZVES KIS GYÜLÉS, SEPT. 22. 1851.

Nmélt. gr. Teleki József úr ö exja' elnökle alatt

Jelen Bajza, Bugát, Czuczor, Érdy, Gebhardt, Györy, Jerney, Kállay rr. tt. — Hunfalvy, Repicky, Wenzel ll. tt. — Toldy Ferencz titoknak.

— A' titoknak felolvasta

KRIZA JÁNOS ltnak

Lugossy József lthoz intézett egy levelét, melyben alkalmat vevén a' Jancsó-féle Szombatos-énekes könyvnek ismertetésétől, őt tudósítja egy, a' kolosvári unitárium collegium' könyvtárában létező, 1617-ben „Gábor deák 's mások által írott, szinte szombatos énekes-könyv' kéziratáról; melyben a' Jancsó-codexben meglevő zsolttárok hiányzanak, de második részében, úgy látszik, vannak olly énekek, melyek viszont a' Jancsó-codexben nincsenek meg, 's illyeknek gondolja közlő különösen a' tanverszeteket. A' kolosvári codex' bővebb leírását itt egész terjedelmében közöljük.

A' kolosvári unitárium collegium' könyvtárában találtatik egy kézirati kötet, melynek egyik tábláján belül szembetünőleg újabb szerü írással az van följegyezve: „*Szombatosok Énekes könyve*. Collegii Unitarii Claudiopol. Anno 1766. die 5. Febr. ex pio in coetum nostrum affectu obtulit librum hunc Bibliothecae H. D. Stephanus Koncz. Recepit h. t. Bibliothecarius Mojses Pákai.“ Mellesleg azt jegyzem meg, hogy az ajándékozó Koncz István kétségtől azon Erdélyben szélesen elterjedett, nagy részint unitaria valláson lévő Koncz-családból lehetett, mely mind Kis-Sólymosból írja magát, 's részint még ma is, mint személyes ismeretségeim után tudom, birtokos Nagy- és Kis-Sólymoson: azon falvakban, hol lakott hajdan a' szombatosokat pártoló Mátéfi-család is, melynek sajátja volt nem csak iratása tájatt, de későbbben is e' jelen unitárium collegiumbeli szombatos-codex, mint ezt a' 4-dik levelen feljegyezve találjuk.

A' Mátéfi-család jelenleg unitária vallásu, 's lakik részint még ma is Kis-Sólymoson mint székelly nemes, részint Kolosvárra szakadt még a' XVII. században, 's hogy őseik szombatosok voltak, még ma is köz tudatban van; 's e' családban jeles, hivatalt viselő egyének voltak és vannak mostan is. — De visszatérek codexünk' némi futólagos ismertetésére.

Ez negyedretü nagy kötet, öszvesen 169 levélből álló; volt kötve pergamentbe, de melynek kivált egyik levele egészen elrongyollott, az első levelén kívül és belül régi gót alaku írás olvasható közbeközbe vörös betűkkel, deák szent-tartalommal.

A' codex' *három első levele* az Indexet foglalja magában, melyet egészen leírni szükségesnek tartok; egyébiránt az Index nem tartalmazta a' codexben levő éneket mind, csak mintegy két harmadát.

A' *negyedik levél'* első felén van az említettem fölírás:

„Anno 1633. Pertinet ad me Basilium Matefi.“ E' Mátéfi Vazul' írása különbözik a' többtől. Ezután mindjárt, e' két distichon áll:

Mors tua, mors Christi, fraus mundi, gloria Coeli,
Et dolor inferni sunt meditanda tibi.

His jussis semper perpensis, pectore fixis
Crede mihi, nullo Crimine tactus eris. Gp.

Ezután két újjnyi köz után:

Vivere quid sancte? quae sint sua jussa Tonantis
Noscere desideras, me lege semper opus.

Praeco salutis ego, sum Nuncius Omnipotentis,
Qui mea verba tenent, noxia nulla uident.

Nil mortis, Satana, hunc terrent, tormenta Gehennae,
Pauperiem, pestem, nil timeantque famem.

Volve folium, et plura de me noscere qui volueris, poteris.

A' *negyedik levél'* tulsó lapja iratlan.

A' codex' 5-dik levele deák hexametereket tartalmaz. Megelőzi e' hat sor fölírat:

„Oratio pia, ad Deum unum patrem Jesu Christi pro perseveratione hujus Libelli, denique de dignitate ejusdem, Hexametris versiculis concinnata, piis quibusque, nec non sacrarum literarum studiosis, in Sólomos majori laborata A. D. 1616. per Gabrielem Pastoris, curis scilicet gravioribus omissis.“

Következnek a' hexameterek, miknek kezdetéből és végiből néhányat ide jegyzek:

Arte laboratum, nimio et sudore paratum
Hoc opus exiguum, benedictum, semper honestum
Conserves palmis, communis conditor, almis,
Ut vis nulla queat 'stb.

A' 38-dik hexameterben folytatva:

Sordibus intactum, custodi quaeso libellum.
Perversi haud lacerent cures, rapiantque latrones,
Ut mediante tuo persistat tempore longo,
Jamque valere sinat, qui te, qui nosque creavit.
Scythulicis oris, hybernis scripsit in horis,
Inveniet nomen, qui ipsum velit aere juvare,
Nec tibi miranda *) menda, potiusque tegenda.
Lector amice rogo, sic tibi gratus ero.

*) Alias: *temnenda*.

A' codex' 6-dik levele a' sajátképeni czímlap. Első lapján ez van:

AZ IZRAEL ISTENÉTŐL

Rendelteteot szent és igaz Innepeknek megszentelésere czienaltatot Enekek, Az igaz vallason valo tudos es Istenfeleo ferfiaktol, az Isten Seregenek épwletiert.

A' lap' alján ez :

Docete et commonete vos invicem cantionibus et laudibus et cantilenis spiritualibus, cum gratia canentes in corde vestro Domino semper. Colossen. 3.

A' 6-dik levél' tulsó lapja egészen tiszta.

A' 7-dik *levelen kezdődnek az énekek.*

Itt megjegyzendő, hogy a' codex szembetünő két, egymástól egészen elválasztott, különböző tartalmu énekeskönyvből áll. Mindössze 88 levelet foglal magában. Az Index, mellyről emlékezém, mind mutatja a' benne levő énekeket, de mutat néhányat a' második könyvből is.

Az egész első könyv azon egy kéznek írása (kivéve az Indexét) szép, kerek, tiszta, nagyocská betűkkel, mint szokták volt írni régebben az énekeskönyveket, mellyekből szoktak énekelni templomokban az iskolamesterek a' cathedrák alatt a' templom' kellő közepén álló oltárok előtt, magok elé állítván az iskolás fiúkat. 'S úgy látszik: e' kezünk alatti codexnek is hason rendeltetése volt; mert a' szombatosok részint mint unitáriusok nyilvánosan folytatták sok ideig istenitiszteletöket, míg Decsen végök szakadott, azután pedig nagy részök az unitária vallásba menekült vissza, a' mellyből kihajtottak volt, de soha sem olly élesen kimentszett 's fejlődött arczczal, hogy teljesen külön felekezetet alkottak volna. Ma is ott vannak népesebb unitária ekkleziák, hol elterjedve voltak a' szombatosok Bözöd, K. Sólmos körül.

De lássuk az *Indexet*, melly, mint fennebb említém, a' codex' első részének három első levelét foglalja el csaknem egészen.

Szombatra való énekek :

Oszvegyültünk nagy örömmel.

Szent törvény könyvében.

Varvan, szent Úr, te innepedet.

Már beállott az sz. szombat.

Most kezdetik az sz. szombat.

Teremtő Ur Szombatja.

Aldás tőlünk neked, szent Atyánk.

Szentséges nagy napja az Úrnak.

Kegyességnek szent Atyját.

Jer dicsérjük ez mai napon az nagy Uristent.

Szent Atyánk Uristen.

Mi kegyes Atyánk.

Szent Istennek most intlek.

Jer dicsérjük az kegyelmes Uristent

Felséges Uristen, hozzád kiáltunk.

Felséges Uristen, mennynek földnek Ura.

Egy szívvel, most mind Urat dicsér.

Választott szenteknek kegyes őrizője.

Oh nagyságos felséges Atya Úristen.
 Felséges Isten, mennynek földnek Ura.
 Az szent népnek.
 Serkenj fel, Ember.
 Eltöltöttük az sz. szombatot.
 Egész hét már tölt.
 Mindenható Úr, felséges Uristen.
 Dicséretet az Uri Istenünknek.
 Hálát adunk Uri Istenünknek.
 Hálát adunk, Uristen, te felségednek.
 Egy lélekkel mostan.
 Szombatnak napja, kit sz. Úr hagyta.
 Seregeknek Istene, szenteknek vezére.
 Szombatnak napját nagy 'stb.

Étel utánra valók.

Hálákot mostan, kegyelmes Atyánk.
 Hálákot adunk, Uram, teneked.
 Tekintsük meg, isten jóvoltát.
 Dicséretet énekléssel, uram, mondunk.
 Hatalmas gazdag úr.

Új hold' napjára valók.

Urat minden teremttöt állat.
 Dicséretes az sz. nap.
 Semmi nincsen ez földi állatok közt.
 Világbíró sz. Isten.
 Tiszteld ember az te teremtdöt.

Phesa' innepére valók.

Pusztáján Oreb' hegyének.
 Jövendő boldog életnek.
 — — Istennek innepi szöntölő..
 Sok csudái közt Isten ilyen csu..
 Mennyei felségnek kik jóvát.
 Csudálatos az nagy Istennek dolga.
 Emléközzünk az nagy Isten dolgáról.
 Az Uristent jóvoltáról magasztal..
 Romlott világnak megépülését.
 Jóllehet nagy sokat szóltunk.
 Sion hegyéről szabadítottad.

Az „eouenedik“ (?) napra valók.

Teremtő Atyát, egek' szent Urát.
 Jákob magvának rendelt.

Sok drága jóvait.
 Jött be új esztendő.
 Nincs ég alatt ember.
 Illy parancsolat Isten' törvényiben.
 Isten' törvénye szerint may ...

Új esztendőre valók.

Új esztendőt az nagy Úrnak.
 Új esztendő napin vigadjunk.
 Zsidó szentek' innepit.

„Ezuegwtttes“ innepére valók.

„Ezuegiwtttes“ innepe vagyon.
 Gyarló embernek földén élete.

Úr sátorára valók.

Urunk Istenünk örvendetes.
 Szünek és szemnek világos.

Mindenkorra is.

Szent, kegyelmes, szent Úr.

Apostoli Igaz hítről.

NB. Halld meg, vak világ, azt ...

Sanyargatásra valók.

Seregid uristen állnak teelőtted.

(Vége a' codex' első részének).

Krisztus Urunk mondja.
 Szólok az alamizsnáról.
 Jám bor vitéz Dávid Saul előtt futna.
 Neked mondok dicséretet.
 Üdvezülendő Embernek.
 Ezt ládd nyughatatlan felséges Ur Isten.
 Látod Uram, mi szándékinkat.
 Emlékezzél meg gyarló ember.
 Honnét vagyon ez nagy veszedelmes.
 Tekints meg, Uram, az pogányságnak.
 Uj szövetségről halld meg.
 Halld meg ezt, vak világ *).
 Elválasztottam Uram az tieidet.
 Mi dicsérjük az Urat.

*) Az első rész' vég előtti száma ez énekkel egy tartalmu vagy szövegü, de nevezetes eltérésekkel.

Az *első részben* a' Sanyargatás' innepére való ének után ez áll: Finis; 's a' következő hexameterek, és magyar szövegű bevégzés: *Opus dedicatorium scriptoris.*

Lumine plus scriptos candelae, quamve solari
 Perfeci cantus; vires pacemque ministrans
 Omnipotens; cuius nomen celebretur ubique.
 Tu nil cum scribas, me Lector quisque cachinnas
 Te quoque, crede mihi, Dominus deridet ab alto,
 Inter difficiles descripsit namque labores
 Rusticus; et puro commendat corde Joanni
 Matthaej, Domino fido, semperque benigno.
 Religionis iter, vestigia vera salutis
 Repperit, a teneris didicit, qui iussa Tonantis
 Illa sequi, totis conatur viribus, atque
 Propterea domui benedixit conditor orbis
 Familiis pariterque tibi et de foemore natis.
 Denique prosit opus, curet suprema potestas.

Vegezte el ez kws munkat 1617. esztendeonek a kezdetiben Nagy Solymoson lako Gabor Deak, az eo szerelmes, és jo akaro Uranak Kws Solijmoson lako Matefi Janosnak, kivel egijgiwt az Nemes Tudomanyinak kwszeóbet resz ideig niomdosta. Eltesse Isten ez keonyveczykenek urat, haza nepevel, egygiwt bekesegesen nagij sok wdeig, Engedgie meg is hogy ez Iras vagy keonyveczyke ne cziak maganak, hanem maradekinak is használhasson. Jollehet szereteo Janos Uram, ereolkeottem velkekteol irasomat oltalmazni, de minthogy nehez paraszti munkaim, es szorgalmatossagim miat, kapdosva giorta vilaganal kelleteót meg irnom, lehet Error benne, kire ha talalandasz, meg corrigald el ne mulasd. Vale quam feliciter.

Ezen első rész azonegy kéztől van írva egészen, az Indexet kivéve, 's e' kéz a' vitézlő *Gábor Deáké*, mint maga megvállja, saját kézvonásával, mellyek bár apróbban tartvák, mert ezeket már nem akarta énekelteni, de idegenéi éppen nem lehetnek.

A' *második résznek* első levele iratlan, csak a' másod lap' alján állanak e' szavak: Cantio pia et observatu digna ex multorum dictis prophetarum Christi et Apostolorum conscripta pro movenda Dei ecclesia.

A' második levelen kezdődik az énekeskönyv:

„Szép ének hogy egy Istennél több nincs, ki az Úr Jézus Krisztus' atyja.“

Nota: Irgalmazz Uristen.

Krisztus Urunk mondja, Minden meghallgassa Az ő beszédéből 'stb.

Ez ének öt levelet foglal el, az utolsó versszak így hangzik:

Ez verseket írák én nagy jó kedvemben
 Az keresztyénekhez való szerelmemben,
 Hogy mi részeltessünk az örök életben,
 'S ne ejtsük magunkat nagy keserűségben.

Az ezer ötszázban és az nyolczvanegyben,
Mikoron írának ennyi esztendőben,
Farizeusoktól való félelmében,
Szolgáljon éltében minden Istennek.

II. Ének.

Ez ének rendeltetett egy bölc és jámbor tudós embörtől, melly énekben szól az alamizsnálkodásról, mint lehet haszna valakinek abban, vegye jól eszében. Nota: Emlékezzél.

Szólok az alamizsnálkodásról, annak igaz módjáról, rendiről, hogy értsed mint kedves Isten előtt, és mit használsz te magadnak vele 'stb (két levél 's fél, utána: Finis).

III. Ének. Ps. 34. Jónak 's latornak vége.

Nótája: Halljunk egy szép példát az régi eleinkről:

Jámbor vitéz Dávid Saul előtt hogy futna,
Az szomszéd királyhoz egykor szolgálai állá,
De ott megismerék és beadák ki volna;
Dávid ijedtében tevé magát bolonddá.

Arra szája levét szakállára bocsátá 'stb.

IV. Ének. Szent szombati dolog, Mi Atyánk ki vagy 'stb.

Neked mondok dicséretet, mert Uram téged az illet,
Hirdetem természetedet, mind reggel bölcseségedet,
Mind estve te jótétedet, jeles gondviselésedet 'stb.

V. Üdvezülendő embernek penitentiát kell tartani.

VI. Cantio viatica és mindenkorra.

Nota: Szent Dávid próféta énekle 'stb.

Est látd nyughatatlan, felséges Urísten, az embernek elméje 'stb.

VII. Cantio die Sabbati canenda:

Nota: Oh Izrael szerető népem hallg.

Látod, Uram, mi szándékinkat 'stb.

VIII. Die Sabbati Finita Concione.

Nota: Mostan Urísten hozzád kiált.

Emlékezzél meg te gyarló ember az te istenedről 'stb.

(Igy végződik: Finis adest operis).

Az eddig közlötték csaknem mind különböző, de gyakorlott kezek' írása.

Immár következnek azon dogmákkal foglalkodó énekek, mik a' Jancsó-codexben létezni említették Lugossy úr által, de úgy látszik, a' vége felé hiányosan. A' *mienk egészen közli e'* szerint: „Ez énekek renddel így következők:

I. Hogy az Krisztus az Apostolokkal egyetemben az fari-zeusokkal egy valláson való, és egyaránt magyarázták az szent-írást:

Az istennek egy volta felől is egyet értöttek.

II. Az új szövetségről és több dolgokról.

III. Az zsidó hűtről.

IV. Az örök választásról, és hogy törvénynek cselekedeti-ben egy bűnös ember sem idvezülhet.

- V. Az megigazulásnak módjáról.
- VI. Az igaz penitentiáról, és annak minden nemeiről.
- VII. Az igaz isteni tiszteletről.
- VIII. Az Isten igéjének igazán való hallgatásáról.
- IX. Az könyörgésről, éneklésről és bőjtről.
- X. Az igaz alamizsnálkodásról.
- XI. Az lelkiismeretről.
- XII. Az Krisztus haláláról bőségesen annak minden módjairól, zsidóknak mostani állapotjokról 'stb.
- XIII. Az úrvacsorájáról és az mosódásról.
- XIII. Az innepokről, vérről, fujtottról, és fertelmes eledelről.
- XV. Az gyülekező helyről, a' temetkezésről, az kalendáriomról, álomról, jövendölésről.

Ez Énekös könyv az hamis vallásoknak rontására, és az igaz vallásnak mindön részeinek megmutatására irattatott.“

E' tizenöt számból álló énekes tanvitály 32 sűrűn beirt levelet foglal el. Az utolsó, XV., ének' utolsó versei ezek :

Ez Énekös könyvet tanuld meg jól, Ember.
 Indíttassál ebből az több tanulásra,
 És bővebben való jó tudakozásra,
 Mind igazságnak tapasztalássára.
 Ezön végezöm el az Énekös könyvet,
 Kitérő útmutatásért
 Szörzöttem, és írtam az igaz vallásnak
 Nyilatkozásáért.

Mast kell immár egyet írni ezek kívül.

Adjad, nagy Uristen, ennek használatját,
 Igazságodnak ez által terjedését,
 Gyülekezőtetődnek bő szaporodását,
 Az te nagy nevednek sz. dicséretire.
 Finis hujus operis In. A. D. 1618.

(MÁS). Igen szép Ének, melyet mind este és reggel jó mondani.

Nota: Jer dicsérjük az Istennek fiát.

Adjunk hálát az nagy Uristennek,
 Urunk Jézus Krisztusnak Atyjával,
 Mennynek földnek szent teremőjének,
 Mindeneknek gondviselőjének 'stb.

Ezt az éneket az unitáriusok ma is használják a' cultusban; néhány év előtt újra alakított 's igen is megroszult Énekes-könyvünkben is megvan. Valamint több más Énekei is e' szombatos könyvnek közösek voltak az unitáriusokéval, 's főleg régiebb énekes könyveinkben csekélyszerű variációkkal találhatók.

(MÁS). Alia pro tempore facta Argum. Igaz ember bizzál Istenben.

Jertek elé, szent Istennek minden hívei,
 Férfiai, asszony népi, és szép szüzei,
 Ifju sereg és küssebb rend, szenteknek magvai,
 Kik az Urat tanóltátok szenten dicsérni 'stb.

Áll ezen ének 22 versszakból. A' végén ez van: „Finis, scribebat kws Solmosini Petrus Zak junior Anno 1619. die 15. Januarij domino suo atque patrono Johannj literatj Mathefi, manens ibidem, in perpetuam memoriam suam.“

(*Más*). Cantio ad notam: Ha ki nagy bánatban.

Az nagy Úristennek kik fogadást töltünk, keze alá állottunk.
 Penitentiára ha fogtuk magunkat zászlója alá juttunk,
 Ne legyen töllünk az visszafordulás soha nekünk míg élünk 'stb.

(*Más*). Az üdvességnék utára tanító ének.

Ó emberi állat, vedd jól eszedben,
 Hogy ne essél örök veszedelemben,
 Most míg időd vagon, térj igaz útban,
 Ne légy kemény, engedetlen szüvedben 'stb.

Finis hujus operis. Anno 1619.

(*Más*). Isten törvényének megtartására tanító ének, az Mátyás Király' Éneke' Nótájára. Ez Éneknek Első része, ez:

Tudjad, ember, és jól eszedben vegyed,
 Isten törvényét te megcselekedjed,
 Heja nélkül éppen tisztán betöltsed,
 Mert különben nem üdvezülsz, megérted 'stb.

Második része ez éneknek:

Csak egyedül az egy istent imádjad.

Harmadik része:

Ha megadod minden tartozásodat 'stb.

Negyedik része:

Halljátok meg tü . . . és tisztartók 'stb.

Finis laboris A. D. 1619. (Mind össze 11 sűrűn irt levél.)

(*Más*). Minden szombatra jó nóta:

Örök Atya isten az míg élek
 Csak téged dicsérlek.
 Irgalmas Uristen, szent nevedért
 Hallgass meg most minköt, bocsásd segítségem 'stb.

(*Más*). Alia ad diem Sabbathi, mindenkorra jó elmondani.

(*Nóta*) Az ki veti segedelmét Az istennek hatalmában 'stb.

Boldogságunk szent uristen benned vagon 'stb.

(*Más*). Alia ad diem Sabbathi. Nota: Megasztallak 'stb.

Könyörögjünk az istennek kegyelmesen ő népével.
 Törje fejét ellenségnek, kik tört vetnek életünknek 'stb.

Finis hujus operis Laus superis 1619.

(*Más*.) Alia die Sabbathi dicenda. Nota: Vedd Uristen.

Úr mi istenünk , Édes lakó helyünk
Te voltál és vagy az mű gondviselőnk 'stb.
Finis hujus cantionis A. D. 1619.

(Más). Cantio pia , Nota : Jer dicsérjük . . .

Emlekezzél , szent ur , szabadíts meg ,
Ez világnak sarából tisztíts meg ,
Nagy rútságnak árját te apaszd meg ,
Hogy ne jöjön reánk , kérünk , szárazd meg 'stb.

Finis adest operis , mercedem posco laboris.

(Mas). Mikor Istennek az ő szömei mindennek utát forgatják ,
Vigyázzák emberek erkölcsét és természetit , minden járását és lépését látják 'stb.

Finis hujus operis.

(Más). Estvére való szép ének

Isten ki vagy nap és világ ,
Kinek sötétség nem árthat ,
Világosíts meg szívünket ,
Hogy ismerhessünk tégedet 'stb.

Finiebat Mich. Thordanus.

Más igen szép ének. Nota : Irgalmazz Uristen immáron én-
nekem.

Az jó hitű ember szilig ez világban .
Senkire nem támad , bátor bosszút lászon ,
Megelégszik azzal hogy az úrra fusson ,
Ellenségi ellen ő imigyen szóljon :
Figyelmezzél , Uram , kérlek , ide hozzám ,
Mert ha megtekinted , nagy az én nyavalyám ,
Szegény fejem magam igen megalázám ,
Hogy ellenségimnek fejemet meghajtám 'stb.

(Más). Cantio elegans.

Bánatos szívem , tekints az égre ,
Istenhez folyamván vesd reménységed
Teremtődben , neki hálát adván
Nyújts buzgó szüből szép könyörgést ,
Esedezéssel örvendezéssel neki hálát adván. 'stb

(Összesen 16 strophá). Finis 1624.

(Más). Cantio pulchra elegantissima quoque.

Úristen , ki az napot estvén
Hattad , kezdjük : add jó végre.
Áldott légy oh , szent úr.
Reánk sötét éj már érkezett.
Föld árnyéka napot kezdett.
Áldott légy , oh szent úr.
Nézd , fényes hold estvének jele ,
Csillag fénye szép czégre.
Áldott légy , oh szent úr.
Ezért , urat no jer dicsírjük ,
Víg énekkel no most áldjuk.
Áldott légy , oh szent úr.
Ki tartottál ma vigyáztunkban ,
Kérünk örözz aludtunkban.

Áldott légy, oh szent úr.
 Hagyjuk magunk már felségedre ,
 Hadd dicsídjuk neved érte.
 Áldott légy, oh szent úr.
 Az dücsösség szent uré legyen ,
 Dicsíretünk kérünk kelljen.
 Áldott légy, oh szent úr.
 Lehessünk hogy mi nyugodtunkban
 Láss végetlen boldogságban.
 Áldott légy, oh szent úr.
 Adj sok napokat boldog örömben ,
 Szentül töltsük neked Ámen ;
 Áldott légy, oh szent úr.

Finita per me Sigismundum Thordanum 1626.

(*Más*). Cantio Funebris, in qua canitur quo ritu, quave Lamentatione viri Deo dilecti Sitos Lamentaverint, terraeque commiserint mortuos, Nuper una cum melodia, a uiro doctissimo Nobilissimoque genere nato ac piarum virtutum Specimine ornatissimo Sacraeque religionis accurate profitentissimo, nec non mandatorum Tonantis observantissimo in cansionem redacta ac publice promulgata A. D. 1602.

Újabb kézírással így látszik igazítva : 1620. mi tán a' leírás' idejét jegyzi.

Az testi halál, melly Ádám miát műreánk szállott, keserget bonnünket ,
 Atyánkfiait, jó emberinket, szerelmesinket ő megfosztja töllünk,
 És megválasztja társaságunkat, nyájasságunkat, együtt lakásunkat,
 Csak azok tudják keserűségét kik megköstölták, csak azok ismerik.
 Vadon termett az, az kinek ebben az nyavalyában semmi része nincsen,
 Kicsoda az ki atyját, vagy anyját, bátyját, vagy öcscsét , nénjét avagy hűgát,
 vagy jó barátját, fiát, leányát, nem kesergené, édes atyjafiát 'stb.

Az egész ének 65 hosszú tömött sor.

Alia : Nyugodjék már az ő lelke békeségbe mennybe.

Alvása az föld kebelébe, Legyen csendességbe , Feküdjék békességbe,
 Aludjék csendességbe, Urnak kegyelmébe.

Miglen eljön az megváltó , Amaz vigasztaló , Drága szép korenanyújtó
 Szent Messiás bíró , hívek öröme-hozó , Jobb életre útnyitó , világ-
 bódogtító.

Paradicsom őrizői, Fegyveres Angyali, Nyissatok kapukat neki , Tün-
 döklő seregi örömmel mind jertek ki, Örvendjetekek őneki, Keru-
 binok kari.

Hadd teljék be édességgel , szent gyönyörködéssel. Paradicsom gyü-
 mölcsivel — Éden kencseivel, örökös békeséggel Istennek sze-
 relmével, Hívek örömével.

Igaz az Úr.

Isten, világ kösziklája, kinek igaz minden dolga ,
 Tökélletes munkája, Itilet 's Hűség utja ,
 Nincsen csalárdság azokba : mert ő Igazságnak atyja ,
 Egyedül csak ő tiszta, egyedül kegyes Atya.

Gazdag, nagy irgalmassággal, Igaz törvény látásával,
Erős, birodalmával, szabad akaratjával,
Bírsz-e valljon 's hatalmával? Bírsz-e Úr decretumával?
Gyözhetsen karjával, Mindenható voltával 'stb.

Az egész 8 stropha.

Ez ének néhány évvel fiatalabb iratúnak látszik a' többinél az orthographiát tekintve.

Itt végződik az egész. Hogy több ének is lett volna még a' többihez fűzve, a' könyv' kötéséből nem látszik. Egyébiránt is az utóbbi énekek főleg mind különböző írók által irattak le koronként.

Szinte e' levélből megértvén a' társaság, mikép erdélyi unit. püspök Aranyos-Rákosi Székely Sándor úr Péchy Simon', a' szombatosok' egykori híres főnökö' néhány saját predikációját bírja, ezek' megnyerése végett a' szükséges lépések megtételét rendeltettek.

— Olvastatott a' *kalocsai főkáptalan'* levele, mellyben az academia a' gróf Nádasdi Ferencz elhunyt érsek felett sept. 30. tartandó gyászünnepra hivatott meg.

— A' *titoknok* jelentette, hogy néhai *Döbrentei Gábornak* XVII. és XVIII. századbéli magyar leveles gyűjteménye azoknak kinyomtatott négy ívével együtt, valamint egész vegyes kéziratgyűjteménye, mellynek lajstromát is felolvasta, a' szünhavakban az academia' számára elnökileg megvásároltatott, 's a' könyvtárba immár be is iktattatott.

— *Ugyanaz* benyújtotta *Zerpák Antal* eszterházi káplán' küldeményéből a' Sopron vármegyei helynevek' jegyzékét, melly a' nyelvtudományi osztályhoz utasított.

— *Ugyanaz* *Lukácsy Kristóf* gyulafejevári tanár' kézirati munkáját: „A' magyarok' őselei, örmény kútfők után“ mutatta be a' szerző' azon kérésével: vizsgáltatná meg azt az academia, 's közölné vele az illető véleményt; mi a' tárgy' fontossága' tekintetéből el is határozatott.

— *Ugyanaz* 1) a' *tudományok' porosz kir. academiája'* részéről benyújtotta azon academia' értekezései' 1849-ki kötetét, 1850—1-ki ülési értesítőjét 's 1854-re kihirdetett pályakérdéseit, mellyek a' terem' fekete táblájára tűzettek. 2) A' magyar jó és olcsó könyveket kiadó társulattól annak tizenegy darab újabb kiadását. 3) Némelly magányosok' ajándékait, mint: *Horváth Cyrill*-től: *Tudósítvány a' pesti nagy gymnasiumról, 1851. 4r. *Kubinyi Ágoston* tisztt. tagtól elhunyt atyját illető három nyomtatványt; *Lányi Károly* lev. tagtól: * A' magyar cath. clerus érdemeinek történet-igazolta emléke. 2 köt. Pozsony, 1848 és: *Kratky dejepis; *Malics Imre* pozsonyi m. nyelvtanítótól: *Olvasókönyv. Pozs. 1851.; végre *Medgyes Lajostól*: *Egyházi beszédek, 2-d fűzet. Kolosv. 1851. Köszönettel vétetvén, a' könyvtárba tétettek.